

A görögök számjelzése és számítási módja meglehetősen változatos. Teljesség kedvéért felemlíthetjük, hogy néha a számot a kiejtésnek megfelelő betűkkel egészen leírták, vagy pedig annyi egyes vonással jelölték, ahány egyesre bontható az összeg.

Sokkal gyakoribb ennél a régiebb, egyszerű viszonyoknak megfelelő jelzésnél a kezdő betűkkel való jelölés. Ezen eljárásnál $I(\omega\tau\alpha) = 1$; $\Pi(\pi\varepsilon\nu\tau\varepsilon) = 5$; $\Delta(\delta\varepsilon\kappa\chi) = 10$; $H(\varepsilon\chi\alpha\tau\sigma\nu) = 100$; $X(\chi\iota\lambda\iota\omega) = 1000$; $M(\mu\sigma\rho\iota\omega) = 10000$. Az összeg jelölésére aztán a betűket egymás mellé írták. P. o.

$$\Delta\Pi = 15; H H \Delta = 210.$$

Ha valamely számnak 5-szörösét kell írni, rövidítés kedvéért a megfelelő kezdőbetűt alól nyílt négyszögbe foglalták. P. o.

$$H H H \Delta_{\Pi} II = 352; X_{\Pi} H H H = 5700.$$

Az ilyen számolási rendszer körülbelül Kr. e. 350-ig dívott: de vele egyidejűleg egy más számjelölési mód is lábra kapott. Ennél szintén betűkkel jelölték ugyan a mennyiségeket, de a betűk jelző értéke azon helytől függött, melyet a görög alphabetában elfoglaltak. Így p. o.

$$A = 1, B = 2, \Gamma = 3,$$

Az ilyen számolási rendszerénél néha csak az 1-24 számokat jelölték a 24 görög betűvel; máskor pedig és ez a *rendes eljárás*, s az van közölve az iskolai görög nyelvtanokban is az egymásra következő betűk 1, 2, 3 ... 9-et; 10, 20, 30, ..., 90-et; 100, 200, 300, ..., 900-at jelentenek. Tehát $A = 1$; $B = 2$; $\Gamma = 3$; $\Delta = 4$; $I = 10$; de $11 = IA$; $14 = I\Delta$; az I után következő $K = 20$; az ezt követő $\Lambda = 30$; az $M = 40$ és így tovább (p.o. $41 = MA$; $44 = M\Delta$), míg a fentebb említett ritkább módnál, a melynek megfelelőleg vannak számozva p. o. Homeros 2 művének egyes énekei is M nem 40; hanem 12; Σ nem 200, hanem 18 és így tovább azon hely szerint, melyet a betűk a régiebb görög alphabeta sorrendjében elfoglaltak.

A *rendes eljárás* jelöléseinél valamely mennyiség különböző rendű alkatrészei gyakran úgy íratnak, hogy a számuknak megfelelő betűk egy az emlékezetben könnyen megragadható szót alkossanak. Így p. o. az év napjainak a számát $\nu\epsilon\iota\lambda\circ\sigma$ szóval jelölték, mert $N = 50$, $E = 5$, $I = 10$, $\Delta = 30$, $O = 70$, $\Sigma = 200$, = 365. Ellenben a tudományos számjelzésnél előre balra a legmagasabb, jobbra utoljára a legkisebb értékű számjegyet írták ki, s egyszersmind a betűk fölé egy vízszintes vonást tettek annak kitüntetésére, hogy a betű mint szám szerepel, úgy, hogy az előbbi 365-ös szám írása ez volna:

$\overline{\Sigma O N A I E}$, vagy rövidebben: $T_{\Pi} E$. Miután azonban a görög alpha-betában csak 24 betű van, a *rendes eljárás* jelöléséhez pedig már 900-ig is 27 betűre volt szükség, a görögök régiebb alphabetájukból 3 betűt vettek át, a 6, 9. 900 jelölésére. Ezeren felül való számításnál 1 – 10 ezerig ismét előlről kezdték a jelölést, de a megfelelő betűhöz balra, alólra tették az ismertető vonást.

, $A = 1000$, $\Gamma = 3000$, $\Theta = 9000$, jelzésmódot azonban következetesen tovább nem folytatták, tehát 10000-et már nem jelölték, I' -vel sem a 20000-et, K -val, hanem e helyett a 10000-es szám görög nevének ($M\sigma\rho\iota\omega$) első, vagy két első betűjét (M vagy $M\sigma$) használták, a megfelelő együtthatót pedig vagy az M , illetőleg $M\sigma$ elé, vagy utána, vagy fölé írták Pl:

$$\begin{aligned} 10000 &= \overline{M}, \text{ vagy } \overline{M\sigma} \\ 20000 &= \overline{BM}, \text{ vagy } \overline{BM\sigma} \\ 20000 &= \overline{MB}, \text{ vagy } \overline{M\sigma B} \\ 20000 &= \frac{\beta}{M} \text{ vagy } \frac{\beta}{M\sigma} \end{aligned}$$

miután $20000 = 2 \times 10000$ s $B(\beta) = 2$.

A rövidség kedvéért néha a 10000 M , $M\sigma$ jelét egy ponttal pótolták, melyet a megfelelő együttható után tettek p. o.

$$1,270.568 = \rho\chi\xi.\varphi\xi\eta$$

vagyis = 127 myrias +5 százaz +6 tizes +8 egyes.

Néha pedig, bár már csupán újabb időben, a 10000-es jelölésére az együttható fölé 2 pontot tettek. P. o.

$$\ddot{B} = 20000, \ddot{I} = 100000,$$

a nullára jegyet a görögök nem ösmertek.

A törtéknél a görögök törzs- és származék törtéket különböztettek meg. Amazoknál a számláló = 1. Itt csak a nevezőt írták ki s mellé jobbra felülre egy vonást tettek. P. o.

$$\frac{1}{3} = \gamma'; \quad \frac{1}{4} = \delta'; \quad \frac{1}{5} = \varepsilon'.$$

A származék törtéknél a jelölés megfordítva történt, mint nálunk; a számlálót írták a törtvonal alá, a nevezőt fölé. Azonfelül a nevező fölé egy $\sim$ jelt tettek. P. o.

$$\frac{8}{33} = \frac{\lambda\tilde{\gamma}}{\eta}; \quad \frac{42}{485} = \frac{\omega\mu\tilde{\varepsilon}}{\mu\beta}$$